

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 1. marts 2017 — ITV Broadcasting Limited, ITV2 Limited, ITV Digital Channels Limited, Channel Four Television Corp., 4 Ventures Limited, Channel 5 Broadcasting Limited og ITV Studios Limited mod TVCatchup Limited, TVCatchup (UK) Limited og Media Resources Limitedx (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-275/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2001/29/EF — harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet — artikel 9 — adgang til radio- og TV-spredningstjenesters kabel — begrebet »kabel« — tredjemands viderespredning via internettet af udsendelser fra kommercielle TV-spredningsforetagender — »live streaming«)

(2017/C 121/03)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: ITV Broadcasting Limited, ITV2 Limited, ITV Digital Channels Limited, Channel Four Television Corp., 4 Ventures Limited, Channel 5 Broadcasting Limited og ITV Studios Limited

Sagsøgte: TVCatchup Limited, TVCatchup (UK) Limited og Media Resources Limitedx

Procesdeltagere: The Secretary of State for Business, Innovation and Skills og Virgin Media Limited

Konklusion

Artikel 9 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet og navnlig begrebet »adgang til radio- og TV-spredningstjenesters kabel« skal fortolkes således, at en national lovgivning, hvorefter der ikke foreligger en krænkelse af ophavsretten i tilfælde af umiddelbar viderespredning pr. kabel, herunder i givet fald via internettet, i det oprindelige sendeområde af værker, der udsendes på TV-kanaler, der er underlagt public service-forpligtelser, ikke er omfattet af og ikke er tilladt ved denne bestemmelse.

⁽¹⁾ EUT C 279 af 24.8.2015.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 2. marts 2017 — Andrew Marcus Henderson mod Novo Banco SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal da Relação de Évora — Portugal)

(Sag C-354/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — retligt samarbejde på det civil- og handelsretlige område — forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter — forordning (EF) nr. 1393/2007 — artikel 8, 14 og 19 — postforkyndelse af en stævning — manglende oversættelse af stævningen — bilag II — formular — ikke indeholdt — konsekvenser — forkyndelse ved anbefalet brev med modtagelsesbevis — manglende returnering af modtagelsesbeviset — stævningen modtaget af tredjemand — betingelser for procedurens gyldighed)

(2017/C 121/04)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal da Relação de Évora

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Andrew Marcus Henderson

Sagsøgt: Novo Banco SA

Konklusion

1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13. november 2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager (forkyndelse af dokumenter) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1348/2000 skal fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter undladelsen af at fremsende standardformularen i bilag II til denne forordning i et tilfælde, hvor et retsligt dokument, som er forkyndt for en sagsøgt, der er bosat på en anden medlemsstats område, ikke er affattet på eller ledsaget af en oversættelse til enten et sprog, som den sagsøgte forstår, eller modtagerstatens officielle sprog eller, hvis der er flere officielle sprog i den pågældende medlemsstat, det officielle sprog eller et af de officielle sprog på det sted, hvor forkyndelsen skal finde sted, indebærer, at nævnte forkyndelse er ugyldig, også selv om denne ugyldighed skal påberåbes af sagsøgte inden for en bestemt frist eller ved sagens indledning, inden der er fremsat påstande med hensyn til sagens realitet.

Samme forordning kræver derimod, at en sådan undladelse afhjælpes i overensstemmelse med forordningens bestemmelser, således at standardformularen i bilag II til forordningen meddeles den pågældende.

2) Forordning nr. 1393/2007 skal fortolkes således, at en postforkyndelse af et indledende processkrift er gyldig, selv om

- modtagelsesbeviset for det anbefalede brev, som indeholdt det dokument, der skulle forkyndes for dets adressat, er blevet erstattet af et andet dokument, forudsat at sidstnævnte dokument frembyder tilsvarende garantier med hensyn til de heri indeholdte oplysninger og beviser; det påhviler den forelæggende ret, for hvilken sagen er indbragt i afsenderstaten, at sikre sig, at adressaten har modtaget det omhandlede dokument under sådanne omstændigheder, at den pågældendes ret til forsvar er blevet iagttaget
- det dokument, der skal forkyndes, ikke er blevet afleveret til dets adressat personligt, forudsat at det blev modtaget af en voksen person, der befandt sig på adressatens sædvanlige bopæl, hvad enten der er tale om et familiemedlem eller en person, der er ansat af adressaten; det tilkommer i givet fald adressaten ved hjælp af ethvert bevismiddel, der er tilladt for den ret, for hvilken sagen er indbragt i afsenderstaten, at godtgøre, at den pågældende faktisk hverken har kunnet opnå kendskab til den omstændighed, at der er indledt en retslig procedure mod vedkommende i en anden medlemsstat, eller har kunnet fastlægge sagens genstand eller årsagen til kravet eller har rådet over tilstrækkelig tid til at forberede sit forsvar.

(¹) EUT C 302 af 14.9.2015.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 2. marts 2017 — Alphonse Eschenbrenner mod Bundesagentur für Arbeit (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landessozialgericht Rheinland-Pfalz, Mainz — Tyskland)

(Sag C-496/15) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — arbejdskraftens frie bevægelighed — artikel 45 TEUF — forordning (EU) nr. 492/2011 — artikel 7 — ligebehandling — grænsearbejder, der er indkomstskattepligtig i bopælsmedlemsstaten — ydelse, som beskæftigelsesmedlemsstaten udbetaler i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens — metode for beregning af insolvensydelsen — fiktiv hensyntagen til indkomstskatten i beskæftigelsesmedlemsstaten — insolvensydelse, der er lavere end den hidtidige nettoløn — bilateral dobbeltbeskatningsoverenskomst)

(2017/C 121/05)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landessozialgericht Rheinland-Pfalz, Mainz